

se ud, men også i det danske Folketing er det ret sjældent, at man går fra en forhandling med andre parter og har fået lige nøjagtig alting, som man selv gerne ville have det. Derfor vil der jo være en forskellighed i aftalerne, både en forskellighed, der skyldes, at det er forskellige forhold, man skal løse, og også en forskellighed i forhold til, at det er to forskellige parter, der sidder og skal finde hinanden.

Med hensyn til at sikre kommentarer fra forskellige brancher, virksomheder og organisationer: Vi er meget omhyggelige med, så snart vi har det klar, at lægge det på Internettet, men forudsætningen for, at vi får gjort vores hjemmearbejde godt nok, og at vi ender med det rigtige resultat, er faktisk, at Skatteministeriets folk har meget tætte kontakter til relevante kredse i det danske samfund; det kan være virksomheder, det kan være organisationer, det kan være andre i forløbet. For når først sømmet er slået i, ja, så er det noget med, at man starter forfra igen, og derfor er det helt afgørende, at vi gør os meget umage for at holde meget tætte kontakter i forløbet i forhold til de steder, hvor der kan være nogle interesser, som vi helt legitimt bør varetage, også så danske virksomheder har mulighed for at klare sig i en international konkurrence.

Så derfor kan jeg sige, at der, også hvad det her angår, har været et sådant forløb, som jo ikke skal betyde, at Folketinget ikke beskæftiger sig grundlæggende med alt det, der er heri. Men det er i hvert fald også en vigtig oplysning om den arbejdsmetode, vi anvender.

Jeg vil ifølge sagens natur svare på de spørgsmål, der måtte være, så grundigt og så godt jeg overhovedet kan, og som sagt er det så op til Folketinget, om overenskomsten skal have virkning fra næste år, eller den først får virkning fra 2001.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

I dag er det en god dag for miljøet. Det er det, fordi Folketinget i dag forhåbentlig fører Danmark et skridt nærmere en håndtering af de problemer, der er med pvc.

Vi ved, at der er en række alvorlige miljøproblemer forbundet med både pvc og ftalater, det vil sige de stoffer, der i dag anvendes som blødgørere i pvc.

I forhold til pvc er problemet især bortskaffelsen. Det skyldes, at pvc indeholder klor, som ved forbrænding udvikler saltsyre. Restprodukterne fra affaldsforbrændingsanlæggene ved forbrænding af pvc er derfor efter røgrensning et miljøskadeligt affaldsprodukt. Hertil kommer, at forbrænding af 1 kg pvc skaber op til 2 kg affald.

Vi ved også, at ftalaterne, det vil sige blødgørerne, måske forringer forplantningsevnen og kan være kræftfremkaldende. Samtidig skader de vandmiljøet på lang sigt.

Det er miljøproblemer, som vi i Socialdemokratiet tager meget alvorligt. Derfor er vi også utrolig glade for, at regeringen nu lægger op til en politik, der skal øge incitamentet til anvendelse af andre blødgørere end ftalater og reducere mængden af pvc, der forbrændes eller deponeres.

Et af midlerne til at opnå dette er en afgift på pvc og ftalater. Vi støtter en sådan afgift. Det skyldes ikke mindst, at den hidtidige frivillige aftale med industrien har spillet fallit. Målene er slet, slet ikke nået, og derfor er der nu behov for handling. Vi må have andre instrumenter på banen, og her er de foreslåede afgifter en vigtig del.

Ved at lægge afgifter på både pvc og ftalater sikres det, at varerne i højere grad end i dag kommer til at afspejle de reelle omkostninger. Dertil kommer, at vi forhåbentlig også kan få en reduktion af både ftalater og pvc i produkterne samt en øget genanvendelse af pvc.

Men pvc- og ftalatproblemerne skal ikke kun løses ved afgifter. Afgifterne er en del af en bred indsats, som blandt andet også omfatter informationsaktiviteter og udvikling af renere produkter.

Med indførelsen af en afgift på pvc og ftalater vil Danmark endnu en gang vise, at vi er et foregangsland på miljøområdet, som sætter konkret handling bag de fine ord. Den danske indsats kan naturligvis ikke stå alene; vi skal også internationalt kæmpe for en restriktiv pvc-politik. Men med vedtagelsen af dette forslag har vi en god platform at argumentere fra internationalt, ikke mindst i EU.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det, der får mig på talerstolen, er fru Pernille Blach Hansens redegørelse for, at pvc-handlingsplanen har spillet fallit.

Jeg synes måske nok, at hvis man fra talerstolen siger, at en frivillig aftale med industrien vedrørende pvc har spillet fallit, så er det vel i grunden rimeligt, at man lige uddyber lidt, på hvilke områder den har spillet fallit. Og mener fru Pernille Blach Hansen, at man i forslaget har taget hensyn til de områder, hvor fru Pernille Blach Hansen mener der er spillet fallit?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det her er et meget godt eksempel på, at frivillige aftaler er en god idé, hvis de bliver overholdt. Men hvis frivillige aftaler ikke bliver overholdt, er der helt klart behov for, at man også tør tage diskussionen om, hvad der så mere skal til.

Når man i 1991 laver en aftale, som siger, at man skal op på at indsamle 41 pct. af pvc'en i 1995 og 77 pct. i 2000, og man i dag, i 1999, kun er oppe på 15-20 pct., så mener jeg da helt klart, at man ikke har nået målene. Det må selv Venstre kunne se.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Den socialdemokratiske ordfører hævder heroppefra, at de stoffer, vi her taler om, kan være kræftfremkaldende. Hvordan kan fru Pernille Blach Hansen dokumentere dét? Der står, at det kan have en skadelig effekt på vandmiljøet, og at det ikke kan afvises, at det har en effekt på forplantningsevnen, men hvor står der, at det er kræftfremkaldende?

Jeg vil også gerne have at vide, hvordan det kan være, at ordføreren kan tale om, at handlingsplanen har spillet fallit. Der er alene tale om, at man har haft få år til at gennemføre indsamling og regenerering af disse produkter, og vi ved, at det er produkter, som har en meget, meget lang levetid, brugstid, og derfor ikke naturligt kan være inde i den cirkulation allerede på nuværende tidspunkt. Det skulle med i ordførerens overvejelser.

Endelig vil jeg gerne høre Socialdemokratiets vurdering af, hvad det her vil betyde for konkurrenceevnen for de berørte virksomheder.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Der er ingen tvivl om – sådan oplever jeg det også – at pvc-industrien netop er interesseret i at gøre noget for miljøet, og derfor indgik man den frivillige aftale, og det er jeg da enig i at man skal rose industrien for. Men når vi nu taler om skoleeksempler, sådan som fru Pernille Blach Hansen gjorde her, er det her så ikke et skoleeksempel på, at man kan fremsætte et lovforslag, uden at man fra talerstolen her kan gøre rede for, hvor det er, den aftale har spillet fallit.

Er det ikke store ord at sige om en industri, at den har spillet fallit, når man, når man så bliver spurgt, om man godt lige vil redegøre for de områder, hvor den har spillet fallit, så ikke kan gøre det her fra talerstolen?

Er det en rimelig måde at behandle dansk industri på, at man bare skærer alle over én kam og siger: De små nuancer med hensyn til, hvem der lever op til aftalen, og hvem der ikke gør det, går vi ikke op i?

Jeg vil gerne endnu en gang bede den socialdemokratiske ordfører komme herop og fortælle, på hvilke områder industrien har spillet fallit med hensyn til pvc-planen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Med hensyn til kræfttrisikoen sagde jeg, at det kan være kræftfremkaldende, og det sagde jeg, fordi vi i Socialdemokratiet har det grundsyn, at vi tror på forsigtighedsprincippet, og fordi der er en risiko for, at det indeholder kræftfremkaldende stoffer. Men fakta er jo også, at forskerne ikke er helt enige: Nogle mener, at der er en risiko for kræft; andre siger, at det er der ikke. Det synes vi faktisk skal komme miljøet og danskerne generelt til gode.

Derudover synes jeg da, at specielt Venstre med hensyn til især ftalaterne burde være opmærksom på, at netop landmændene, når de modtager slam fra kommunerne, jo ikke er særlig glade for, at der er blødgørere i det. Så det er vel også et eksempel på, at der er miljøproblemer.

Jeg synes ikke, det klæder Venstre, at man nu begynder at diskutere, hvorvidt der overhovedet er et problem her. Et godt eksempel er, at EU jo med hensyn til ftalaterne lige nøjagtig i denne her uge er kommet med det, at dem skal vi tage fat i i forhold til småbørn og bidelegetøj.

Med hensyn til konkurrenceevnen synes jeg faktisk, at der i det her forslag er taget alt muligt hensyn til virksomhedernes konkurrenceevne. Der fritages for afgift ved eksport af produkter, og der sørges også for, at importerede produkter pålægges en afgift. Så der sørges faktisk for, at danske virksomheder har en god konkurrenceplatform. Jeg tror da på, at det her netop kan være en platform for, at danske varer kan få et endnu grønnere ansigt, og det kan da forhåbentlig også blive en konkurrencefordel.

Hvor er det, aftalen har spillet fallit? Først og fremmest har man ikke nået målene. Der er opstillet nogle konkrete mål, og de er ikke blevet nået. Hvis ikke det er at spille fallit, så ved jeg ikke, hvad det er. Men fakta er, at på nogle områder har nogle dele af industrien været bedre til at indsamle og anvende disse materialer, og det er jo netop også derfor, vi har fritaget døre og vinduer og rør for afgift, fordi dér har man en fornuftig ordning.

Men ét godt eksempel på, hvor man ikke har nogen ordning, er jo specielt med hensyn til gulvene. Der fungerer den i hvert fald ikke.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg finder det usmageligt og pinligt, at den socialdemokratiske ordfører står heroppe og taler om en trussel, en frygt for, at det er kræftfremkaldende. Så jeg vil gerne spørge fru Pernille Blach Hansen: Er det ikke korrekt, at der står, at det kan være kræftfremkaldende på mus og på rotter? Hvor står det, at det også kan være kræftfremkaldende på mennesker?

Jeg vil meget gerne have det præciseret, for jeg har ikke set det noget sted. Jeg har tværtimod set argumenter, der siger det modsatte: Det kan være det på mus og rotter, men det er det ikke på mennesker. Så er det urimeligt at stå her og sige det og få folk til at frygte for pvc.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, nu fik vi da åbnet det lidt op, nu begyndte vi jo at komme lidt ind på døre og vinduer og rør, som i øvrigt slet ikke var undtaget i skatteministerens første forslag, da han sendte det ud. Det var jo først, da store virksomheder og fagforbund kunne gøre opmærksom på, at dette forslag som så mange andre blot har til hensigt med ord at tage hensyn til miljøet, men i virkeligheden er et rent fiskalt instrument, at det blev undtaget.

Men lad os så endelig komme i gang, for nu synes jeg da, vi er ved at komme til noget. Hvorfor er tagreuder så ikke fritaget for afgift? Og er der andre ting, som fru Pernille Blach Hansen har i godteposen, vi skal have kigget på? Hvad med undervognsbehandling af biler? Kan fru Pernille Blach Hansen ikke lige, mens hun alligevel er heroppe, svare på, om det er noget, der bliver fritaget?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det indlæg, som den socialdemokratiske ordfører indledningsvis holdt heroppefra, er med til at gøre den slags spørgsmål omtålelige og med til at gøre, at vi har svært ved at få en nuanceret og saglig diskussion om miljø og sundhed, og det skyldes ikke mindst et indlæg som det, fru Pernille Blach Hansen holdt.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at der er en risiko for, at ftalater kan være kræftfremkaldende på dyr. Det fik ordføreren for Socialdemokratiet til, at det er kræftfremkaldende på mennesker. I sit svar siger ordføreren så, at man ikke kan udelukke, at der kan være en kræftrisiko. Det er en besynderlig og usaglig form for argumentation, som gør, at en nuanceret og saglig diskussion og senere beslutningstagen på sådan et område som det her vanskeliggøres urimeligt.

Vi havde i går en diskussion om nogle skatelovsforslag, hvor miljø- og energiministeren kom ind på, at de grønne afgifter havde været konkurrenceforbedrende for danske virksomheder. Så nu vil fru Pernille Blach Hansen vel også til at hævde, at det her forslag er konkurrenceforbedrende for danske virksomheder.

Det er, som om der er noget i argumentationen, der ikke hænger sammen, men vi glæder os til at høre svaret.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Med hensyn til ftalater sagde jeg i min første tale, at de *kan* være kræftfremkaldende. Jeg nævnte faktisk ikke ordet mennesker. Men fakta er jo, at der i flere undersøgelser er påvist en kræftfremkaldende effekt på mus og rotter.

Forskerne er blot ikke enige om, hvorvidt dette direkte kan overføres til mennesker eller ej. Her mener Venstre så, at vi skal sidde med hænderne i skødet og endnu en gang vente på, at man om 10 år finder ud af, at der er en stor effekt, og så er det for sent, for så har en masse mennesker måske udviklet kræft.

Jeg vil hellere vende det om og sige: Hvorfor tage chancen? Det her skal da komme menneskene og miljøet til gode. Det synes jeg er sørgeligt at Venstre endnu en gang blokerer for på det her punkt.

At det her er en rent fiskal afgift, er jo et argument, Venstre bruger, hver eneste gang vi diskuterer grønne afgifter. Giv mig ét godt eksempel på, at Venstre har stemt for en god afgift til gavn for miljøet! Hvor lang tid siden er det ikke, at Venstre faktisk viste reel handling og ikke bare kom med fine ord?

Og jeg synes nok, at det, at man netop har taget døre ud, har taget vinduer ud, har taget rør ud, viser, at det her ikke er en fiskal afgift, som bare skal skaffe penge til statskassen, for havde dét været meningen, havde man da beholdt afgiften på de ting, for det er jo dér, der er kroner at hente.

Med hensyn til undervognsbehandling kan jeg sige, at dét er endnu et eksempel på, at vi går efter miljøeffekten, for dér siger vi: Vi lægger afgift på dér, hvor vi tror på, at det kan få den effekt at få folk til at ændre holdning og ændre adfærd. Det kan det altså ikke, hvis vi kun lægger 50 kr. på en undervognsbehandling, når man køber en ny bil.

Desuden er det med undervognsbehandling jo noget meget internationalt, og her vil vi da klart presse på både i EU og internationalt. Det samme gælder for T-shirts, men vi tror bare ikke på, at det, at man lægger 50 øre i afgift på en T-shirt, gør, at folk vælger en anden T-shirt, som der ikke er de skadelige stoffer i.

Så vi går efter den rent miljømæssige virkning, og jeg synes, det er sørgeligt, at Venstre ikke vil være med.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Christian Schmidt for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er sørgeligt, at fru Pernille Blach Hansen ikke kan sin lektie bedre. Det er meget trist, at vi får sådan en debat om det her, og derfor må vi jo sikre, at vi virkelig får tygget de her spørgsmål igennem, når forslaget er til udvalgsbehandling.

Det er jo underligt, at fru Pernille Blach Hansen ikke i dag siger: Jeg synes også, det er mere rimeligt, at vi venter, til vi i år 2000 får resultaterne fra EU – et arbejde, vi selv har været med til at sætte i gang. Lad os da se, hvad dét bringer, så der bliver et seriøst grundlag.

Jeg er enig i, at der skal ske noget på miljøområdet, og det er vi jo med til hver gang på pvc-området. Fakta er bare, at med det her forslag rammer man i høj grad dem, der *har* gjort noget for miljøet, og lader de andre slippe. Og dér kan man jo undre sig over, hvorfor fru Pernille Blach Hansen ikke går mere ind for at sige: Vi vil ramme dem, der ikke har gjort, hvad de skulle på miljøområdet. Det synes jeg det er trist at vi nu ikke kommer til.

Og jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvorfor man så afgiftsbelægger tagrender og kabler, og hvorfor man ikke siger til kommunerne, at de skal lave en indsamlingsordning.

Altså, der er så mange gode ting i det her, som vi godt kunne have klaret sammen, men nu kommer man bare med et afgiftsforslag, og så rammer man alle, der er med i det. Det synes jeg altså ærlig talt er trist. Det havde været rarere, hvis det var begrundet i miljøet, hvilket dette forslag ikke er.

Så hvis man kommer med et forslag, der decideret går på miljøet, vil det med Venstres miljøpolitik altid være sådan, at vi også vil gå med i det. Men det gør det jo ikke her, og derfor får vi jo så også en tale heroppefra, som handler om en masse gamle ting og om, hvad man gerne vil trække frem af ting, men desværre ikke handler om det, der bliver spurgt om.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Kim Andersen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Fru Pernille Blach Hansen mener, at regeringens store gave til erhvervslivet i forbindelse med konkurrenceevnen er, at man i anden høringsrunde har pillet døre, vinduer og rør ud af lovforslaget, for det var her, pengene virkelig havde ligget, siger ordføreren.

Altså, jeg forstår af bemærkningerne til lovforslaget, at havde man haft de områder med, så havde der været et årligt provenu på 120 mio. kr., og nu er der, efter at man har pillet dem ud, et provenu på 95 mio. kr. Så dér, hvor pengene ligger, er altså stadig væk – må jeg gå ud fra at vi kan blive enige om – det, der er indeholdt i lovforslaget.

Hvis man så ikke havde pillet døre og vinduer og rør ud, ja, så ved vi, at der er virksomheder, som ville være blevet meget, meget hårdt ramt, virksomheder, som man ikke oprindeligt ville høre på, virksomheder, som måske skulle have været af med en afgift i størrelsesordenen 15-20 mio. kr., men som man ikke ville høre på. Men da SiD tog affære og fik forklaret, hvad konsekvenserne ville være af det her, ja, så blev den socialdemokratiske regering mere lydør, og så kom de områder ud, for så blev man klar over, at det havde beskæftigelsesmæssige konsekvenser, og så kunne man godt lade det fiskale aspekt vige for det synspunkt. Det var jo det, det drejede sig om.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Med hensyn til ftalaterne vil jeg bare endnu en gang minde om, at EU netop i den her uge har sagt: Nu synes vi, beviserne er så gode, at vi gerne vil være med til at lave et forbud mod ftalater i børnelegetøj. Det synes jeg da er et godt eksempel på, at det ikke kun er Danmark, der nu vil lave et forbud, men at det er internationalt anerkendt, at der er problemer med de her stoffer, og jeg kan ikke forstå, at Venstre kan stå heroppe og forsvare dem.

Hr. Hans Christian Schmidt siger, at vi rammer dem, der har gjort meget. Nej, det gør vi ikke. Det er derfor, vi har pillet vinduer og døre og rør ud. Dér, hvor der er afgiftsfritagelse, er dér, hvor der er en fornuftig indsamlingsordning, og hvor man kan anvende det, man får ind. Det, der er problemet med tagrenderne f.eks., er netop, at de slet ikke bliver indsamlet i samme mængde, men bliver puttet i det almin-

delige storskrald af det private erhvervsliv. Det er en del af problemet.

Til hr. Kim Andersen kan jeg kun sige, at jeg synes, det er en utrolig velvilje, der er vist fra myndighedernes side i deres forsøg på at gøre den her afgift så lidt skadelig for konkurrenceevnen som overhovedet muligt, særlig i forhold til eksport- og importvarer.

Jeg vil gerne lade tvivlen komme miljøet til gode i den her sag, hvor jeg virkelig synes der er nogle gode argumenter, og jeg synes, det er sørgeligt, at Venstre endnu en gang blokerer. Så snart man hører ordet afgift, løber man skrigende den anden vej, uanset hvor gode argumenterne ellers er, og det er synd.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Kim Andersen i ordførerrækken.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne indledningsvis på Vestres vegne slå fast, at vi er indstillede på, at folkesundheds- og miljøaspektet skal tilgodeses, når der er rimelig grund til det, at vi er meget indstillede på at efterleve den strategi, der er for pvc-området, og at vi synes, det er fint med den handlingsplan, der er for at reducere anvendelsen af ftalater i blød plast. Ingen tvivl om det. Venstre er også på det her område miljøbevidst og interesseret i at varetage de sundhedsmæssige synspunkter, når det er på et velfunderet og dokumenteret grundlag.

Det forslag, vi har til behandling nu, lovforslag nr. L 69, giver sig ud for at være til gavn for miljøet, at være til sikring af vandmiljøet og til forbedring af menneskers sundhed. I den forbindelse undrer vi os såre over, at det er et forslag, der er fremsat af skatteministeren og ikke af miljøministeren eller for den sags skyld af sundhedsministeren, for hele argumentationen i lovforslaget er bygget op omkring miljø-mæssige og folkesundhedsmæssige aspekter. Alligevel er det én lang fiskal udregning, oprindeligt med et provenu på 120 mio. kr. om året og nu, efter at man har taget nogle produkter ud, med et provenu på 95 mio. kr. om året.

Samtidig kan vi jo se i lovforslaget, at man forventer, at det er et overordentlig besværligt lovforslag at administrere og kontrollere. Ikke mindre end 8 årsværk skal der til i Told og Skat for at håndhæve reglerne i lovforslaget.

Det her er for Venstre at se et rent og skært skatteforslag, som har til hensigt at få flere skatte- og afgiftskroner i statskassen, og som har

den negative effekt, at det forringer erhvervslivets konkurrenceevne, i det her tilfælde for en række pvc- og plastvirksomheders vedkommende, hvis varer konkurrerer med importvarer, og som i øvrigt også tegner sig for en ganske betydelig eksport.

Vi står over for at skulle have et regelsæt i EU på det her område; vi står over for, at EU spiller ud med det i år 2000. Hvorfor har regeringen så så travlt med at fremsætte sit lovforslag netop nu? Hvorfor venter man ikke for at høre, hvad EU har at sige af relevante ting i den her sammenhæng, som vil kunne ligestille os med de øvrige EU-lande, som vi i øvrigt er oppe imod på eksportmarkedet?

Jeg synes også, det er ganske tankevækkende, at man i anden høringsrunde pillede væsentlige produkter som rør, tagrender og vinduer ud af lovforslaget, alene af den grund, som jeg sagde før, at SiD gjorde indsigelse og påpegede over for miljø- og energiministeren, at her var der beskæftigelsesmæssige konsekvenser, oven i købet i hans egen valgkreds. Først da blev regeringen lydhør.

Jeg synes, man i højere grad skulle anerkende de indsamlings- og genbrugsordninger, der er foranstaltet, og være med til at motivere til indsamlings- og genbrugsordninger. Vi ved, at NKT er i gang med et stort projekt, hvor man bl.a. kan omdanne ledninger til salt, og hvor man kan gøre det uden at tilføre yderligere energi til processen.

Det er en udvikling og en fremsynethed på området, som vi i Venstre gerne vil være med til at fremme. Det har en miljømæssigt og folkesundhedsmæssigt gavnlig effekt, samtidig med at det er erhvervsudviklende og medvirkende til at forbedre konkurrenceevnen for de berørte virksomheder. Det er der et perspektiv i. Det er der ikke i regeringens lovforslag. Man snakker om, at udvikling på området er dyrt og koster penge, men samtidig gør man det helt klart, at provenuet fra det her lovforslag netop ikke skal øremærkes til udvikling af regenereringsproduktioner inden for området; det skal i statskassen.

Jeg må desværre meddele Socialdemokratiet og regeringen, at man ikke skal forvente at få Venstres store hjælp til gennemførelsen af dette lovforslag. Vi synes, det er konkurrenceforvridende; det er med til at bremse en god udvikling, der er i gang med hensyn til indsamling og genbrug af kasserede pvc-materialer; og det er i enhver henseende et skatteforslag og ikke et

miljøforslag. Hvis det havde været dét, ville det have haft langt større bevågenhed også fra vores side.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Venstres ordfører snakker om, at der skal være en rimelig grund til, at man lægger afgift på et stof eller forbyder det. Så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvad er en rimelig grund? Hvor mange syge skal der være, hvor mange kræfttilfælde skal der være, hvor mange døde skal der måske være, hvor meget skal vandmiljøet være ødelagt, før Venstre mener, at der er tale om en rimelig grund?

For det andet vil jeg godt sige: Jeg kan ikke forstå, hvordan hr. Kim Andersen kan stå her og sige, at det er et problem for eksporten, når alle eksportvarer er fuldstændig fritaget for afgift? Det vil jeg godt lige have forklaret.

Og til sidst: Jeg vil gerne bede hr. Kim Andersen give mig ét godt eksempel på, at Venstre kan støtte en grøn afgift, der er til gavn for miljøet – bare ét eksempel på, at Venstre kan støtte en grøn afgift!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I hr. Kim Andersens argumentation imod forslaget lå bl.a., at det er et rent fiskalt lovforslag. Så vil jeg godt spørge hr. Kim Andersen: Ville Venstres synspunkt være anderledes, hvis pengene blev brugt i miljømæssig sammenhæng? Altså hvis det var den samme afgift, men anvendt i miljømæssig sammenhæng, ville det så påvirke Venstres synspunkt i denne her sag?

For det andet, lidt i forlængelse af fru Pernille Blach Hansens spørgsmål: Hvilken afgift har Venstre stemt for ud fra en miljømæssig betragtning? Jeg forlanger ikke, at vi går mange år tilbage, men blot det, som er i almindelig hukommelse. Jeg har en rimelig hukommelse, og jeg skal gerne hjælpe hr. Kim Andersen, hvis hr. Kim Andersen ikke selv kan huske det, men jeg vil bede hr. Kim Andersen besvare spørgsmålet, for hr. Kim Andersen må jo vide, hvad for en afgift Venstre har stemt for ud fra en miljømæssig betragtning.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Fru Pernille Blach Hansen og også SF's hr. Aage Frandsen spørger: Hvilken afgift har Venstre stemt for ud fra en miljømæssig betragtning?

Hvor har Venstre virkelig villet gøre noget godt for miljøet og folkesundheden og følge det op med en afgift?

Spørgsmålene stilles med lidt slet skjult skadefryd: Nu har vi krammet på dem! De vil gerne de flotte ord og de gode hensigter, men de vil jo ikke rigtig betale for det.

Se, nu kan man jo betale for den slags hensigter og mål og resultater og nå dem uden at skulle pålægge afgifter for det, men vi har jo rent faktisk gjort det. I frisk erindring, også for hr. Aage Frandsen og vel i og for sig også for fru Pernille Blach Hansen, burde jo stå vandmiljøplanen, som også var et spørgsmål om afgifter, og som Venstre stemte for.

Med hensyn til fru Pernille Blach Hansens bemærkning om konkurrenceevnen er det jo sådan, at for produkter, der importeres hertil, og som indeholder mindre end 25 pct. af disse stoffer, kan man ikke opnå refusion, og det vil sige, at der her er tale om en konkurrenceforvriddning, som belaster erhvervslivet.

Og jeg vil gerne sige om sygdomsrisiko og kræft: Vi skal være uhyre opmærksomme på det aspekt, og vi skal indtage en meget kritisk holdning over for stoffer, som kan medvirke til den slags – ingen tvivl om det, det vil Venstre være enig i – men den dokumentation, der er fra talrige undersøgelser på det her område, også fra USA, dokumenterer jo, at der ikke kan påvises en sådan risiko. Det er vores argumentation.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så fik vi ét eksempel: kvælstofafgiften. Derfor er det interessant at grave lidt i det eksempel, for den afgift argumenterede Venstre jo i begyndelsen imod med akkurat de samme argumenter, som vi hører i dag.

Venstre ændrede først sin indstilling, da Axelborg, landbrugets top, opdagede, at nu var der ved at være flertal i Folketinget for et indgreb, der begrænsede hele kvælstofudledningen, både den fra staldene og den fra markerne, og landbrugets top sagde til Venstre: Nu må I på banen, for det er for galt! Hvis I kan gå ind og få halveret indsatsen, så det kun er fra markerne og ikke fra staldene, må I slå til.

Så kom Venstre på banen, og den indsats, som Venstre gjorde, var med til at sikre, at vi kun lavede et indgreb, der vedrørte halvdelen af kvælstofforureningen og ikke den samlede. Tillykke med det!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg spurgte hr. Kim Andersen, om Venstre ville skifte opfattelse, hvis provenuet blev anvendt i miljømæssig henseende og ikke kun i fiskal henseende. Er det afgørende for Venstre i den her forbindelse, hvad pengene skal bruges til, eller er det bare et ekstra argument, fordi man er imod?

Så takker jeg for, at hr. Frank Aaen sådan set har illustreret, hvor godt eksemplet med kvælstofafgiften er. Og jeg kan fortælle hr. Kim Andersen, at jeg kender et bedre eksempel, men når hr. Kim Andersen ikke selv kan finde det, synes jeg, jeg vil lade det stå hen i det uvisse indtil videre. Ved en anden lejlighed kan jeg nævne et eksempel, der er bedre for hr. Kim Andersen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes faktisk, det er temmelig uhyggeligt, når der fra denne talerstol siges, at det skal komme folkesundheden til gavn, hvis der er rimelig grund til det, hvis det er velfunderet og dokumenteret. Det kunne åbenbart aldrig falde hr. Kim Andersen ind at lade tvivlen komme folkesundheden til gode. Det er jo rent faktisk det, det drejer sig om.

Og så et spørgsmål: Vil det overhovedet på noget tidspunkt kunne komme på tale, at Venstre kan stemme for nogen som helst ændring af skattelovgivningen, når Venstres formand har sagt, at ingen skat – og jeg gentager: ingen skat – må stige i det her land? Det betyder jo også, at man heller ikke kan lave eventuelle nødvendige omlægninger af skatten. Det er jo konsekvensen af, at ingen skat må stige. Det er sådan set det, hr. Kim Andersen er oppe imod, når han står her på talerstolen: hans egen formand.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Endnu en gang vil jeg godt bede hr. Kim Andersen forklare mig, hvad han mener med, at der skal være rimelige beviser. Hvornår når vi til, at hr. Kim Andersen erkender, at der rent faktisk er et problem?

For det andet vil jeg gerne høre: Når nu Venstre ikke kan stemme for den her afgift, hvad foreslår Venstre så i stedet for?

Og for det tredje: Hvad skal der egentlig til, for at Venstre kan stemme for den her afgift?

Hvordan gør vi den her afgift så god og så grøn – for det må jo være det, Venstre siger – hvordan gør vi den her afgift så grøn, at Venstre kan stemme for den? Er realiteterne ikke, at uanset hvad der sker, vil Venstre aldrig nogen sinde stemme for en afgift, der kommer miljøet til gode?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Frank Aaen fra Enhedslisten gør sig klog på Venstres rolle i forhandlingerne om vandmiljøplanen. Han gør sig lystig over, at vi skulle være styret fra Axelborg, og han mener, at vi først gik med, da vandmiljøplanens målsætning om kvælstofreduktion alligevel stod til vedtagelse og vi så kunne få denne målsætning reduceret.

Jamen det er dog interessant, hvad man skal høre fra hr. Frank Aaen: en så stor detailviden om de forhandlinger fra en mand, som slet ikke selv var med i processen! Det er jo ganske imponerende. Skal vi nu ikke nøjes med at konstatere, at Venstre var med i forhandlingerne og Venstre stemte for vandmiljøplanen og dermed for kvælstofafgiften, fordi vi fandt, at det var rigtigt. Det er jo ikke hele forspillet, og hvad man kan have af motiver eller ikke have af motiver, men resultaterne, der tæller, og her er kendsgerningen altså, at Venstre var med.

Til hr. Aage Frandsen: Jamen hvis der virkelig var tale om, at man ville en miljøforbedring på det her område, så levede man jo op til pvc-handlingsplanen, så sørgede man for at få sat yderligere skub i indsamlings- og genbrugsprocedurerne, og så forventede man, hvad EU spiller ud med både med hensyn til facts og med hensyn til eventuelle forslag om generelle afgifter. Det ville der være perspektiv i, og dér ville Venstre også være lydhør.

Med hensyn til, hvad hr. Jens Peter Verner sen og fru Pernille Blach Hansen sagde om tvivlen: Det vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til senere, for nu lyser den røde knap.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg kunne høre, var hovedargumentet mod mit tidligere indlæg, at jeg ikke deltog i forhandlingerne om kvælstofafgiften. Det gjorde jeg. Jeg deltog sammen med vores miljøordfører, jeg deltog i de møder, hvor vi sammen med regeringen blev enige om en principmodel, som både greb ind over for den kvælstofforure-

ning, der foregår fra staldene og den kvælstofforurening, der foregår fra markerne.

Og først da man hørte, via en radioavisovre på Axelborg, at den aftale var lagt på plads, så sendte man fra Axelborg fire personer i en taxa herover på Christiansborg, som straks gik op i Venstres gruppe lokale og sagde: Nu må vi have et møde, for det her ender frygtelig galt. Hvis Enhedslisten kommer med, bliver det jo alt for effektivt.

Derfor kom Venstre tilbage i forhandlingerne, som man havde forladt, og hvor man i øgvis havde sagt, man ikke ville være med til nogen som helst former for afgift, så kom man tilbage til forhandlingsbordet. For det var dog trods alt bedre, hvis man kunne halvere indsatsen, end at man fik den fulde indsats. Og jeg siger endnu engang: Tillykke med indsatsen, og jeg kender forløbet, for jeg deltog i hele forhandlingsforløbet.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil bare sige til hr. Kim Andersen: Kvælstofafgiften blev jo altså ikke til noget. Den blev taget af bordet – også til hr. Frank Aaen.

Kim Andersen (V):

Jeg synes hr. Frank Aaen skal lade være med at sætte så store spørgsmålstegn ved Venstres motiver, og for den sags skyld andre partiers motiver, men koncentrere sig om, hvordan stemmeafgivningen her i salen fandt sted. Det er den, der har virkning for lovgivningen og for det virkelige liv, og der har Venstre altså været med i Vandmiljøplanen på godt og ondt, taget vores knubs for det. Men vi står ved den.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Verner sen og også til fru Pernille Blach Hansen, at spørgsmålet om miljøets tilstand og sundheden ligger os stærkt på sinde, og vi er også opmærksomme på, at når der er en tvivl omkring visse produkter, skal man være særlig opmærksom på dem og indrette sig derefter. Men problemet med det foreliggende forslag er jo, at der ikke er sådan en rimelig tvivl, en dokumenteret tvivl. Tværtimod, som jeg sagde i mit tidligere indlæg, er der talrige rapporter og udsagn, der godtgør, at der ikke kan påvises nogen sundhedsmæssig risiko.

Men kan der det, er der bare en rimelig begrundet tvivl, så skal vi naturligvis være parat til at agere på det, og derfor synes jeg også, vi kunne afvente, hvad EU til næste år må komme

med af facts og forslag på området. Så meget haster den her sag vel ikke. Nu har den ligget i mange år, uden at Socialdemokratiet har taget fat på den, hvor man kunne have gjort det. Man gør det først nu, hvor man har brug for omkring 100 mio. kr. i statskassen. Det er nemlig skatter og afgifter, det her forslag drejer sig om, hverken mere eller mindre.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil godt korrigerer det sidste, hr. Kim Andersen sagde, for nu har jeg jo kigget i det oprindelige udkast til finanslov for år 2000 og set, at det, man oprindeligt lagde op til, var, at det skulle give 175 mio. kr. i år 2001 og ikke det beløb, hr. Kim Andersen tidligere opgav.

Og når man så piller netop de ting ud, som skulle give de her ekstra penge, fordi vi synes, der er en fornuftig ordning på nuværende tidspunkt, så viser det sig, at miljøsigtet er i orden.

Så vil jeg godt stille spørgsmålet en gang til: Hvad skal der til, for at Venstre stemmer for den her afgift? Hvad skal der til? Kan man overhovedet forestille sig det? Og jeg vil godt have et klart svar, ja eller nej. Kan man under nogen omstændigheder forestille sig, Venstre stemmer for det her? Ja eller nej, hr. Kim Andersen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår godt, at hr. Kim Andersen ikke er meget for at få lys på, hvordan denne her sag blev styret ovre fra Axelborg, fra landbrugets top. Det forstår jeg godt. Lad det så ligge, lad os nøjes med at kigge på resultatet. Resultatet var, at der var en aftale, der kunne gennemføres i Folketinget med et flertal. Den tog fat i både kvælstofudledningen på markerne, og den kvælstofudledning, der er mindst lige så stor, som kommer ved, at gyllen fra staldene fordamper og efterfølgende via regnen kommer på markerne og dermed ned i grundvandet.

Venstres indsats var, at den model, der tog fat i det hele, den faldt på gulvet. Det beklager vi meget. Vi var meget utilfredse med vores partner, som valgte det brede forlig i stedet for det snævre, som var effektivt. Men Venstres resultat og det, man fik ud af den afstemning, man foretog i Folketingssalen, var, at man kun greb ind over for halvdelen af problemet og ikke det samlede problem med kvælstof-forureningen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Jeg må konstatere, hr. Kim Andersen, at det altså rent faktisk ikke påvirker, at mus og rotter får kræft, og det er undersøgt, og man vil ikke lade tvivlen komme mennesker til gode.

Jeg må jo også konstatere, at uanset disse stoffer står på Arbejdstilsynets liste over forbudte stoffer, er det heller ikke noget, der påvirker hr. Kim Andersen og Venstre.

Det, synes jeg, er dybt alvorligt.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Kim Andersen, inden vi går over til næste ordfører.

Kim Andersen (V):

Allerførst til Det Radikale Venstres fru Vibeke Peschardt, men også til hr. Frank Aaen fra Enhedslisten:

Der var en kvælstofafgift forbundet med Vandmiljøplan II på ikkeerhvervs mæssig gødning. Den stemte vi for. Vi har opfyldt samtlige punkter i vandmiljøaftalen, og dermed er det spørgsmål også besvaret.

Provenuet på de 95 mio. kr. ville Venstre stemme for, hvis der var et decideret miljømæssigt sigte – og ikke bare et fiskalt – i lovforslaget. Jamen selvfølgelig vil vi da være positive over for at lave adfærdsregulering, også evt. at lægge en afgift på et produkt, hvis man kunne påvise, at det ville ændre brugen af et evt. skadeligt stof. Men der er jo noget, der ikke hænger sammen i den her diskussion, også det, som fremføres fra regeringens side. Det understreges af hr. Jens Peter Vernerse, som måske skal have taget telefonen, om der er problemer med at stemme for et forslag som det her, hvor man siger, at der er risiko for, at mus og rotter kan få kræft af visse ftalater.

Ja, det er *visse* ftalater, og det fremgår jo også af bemærkningerne, at der er visse ftalater, som netop er taget ud af produktionen. I det hele taget, hvis ftalater er giftige og skadelige for miljøet og for mennesker, jamen så skal de da ikke afgiftbelægges med den ene og den anden sats – så skal de substitueres af andre produkter. Så skal de helt ud af produktionen. Et giftigt produkt bliver jo ikke mindre giftigt af at blive dyrere. Det er da noget sniksnak. Det får hverken miljøet eller folkesundheden det da bedre af.

Den eneste, der får det bedre af at gøre giftige produkter dyrere, er statskassen, men her har Socialdemokratiet det jo åbenbart på det

her område, ligesom man har det med pesticider og kemikalier, at man ikke ser på giftigheden, på virkningen af et givent pesticid – man ser alene på, hvor meget det pågældende produkt kan tåle at blive afgiftsbelagt.

Det er skattetænkning og ikke miljøtænkning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Flemming Hansen i ordførrækken.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget er et af de mere voldsomme fra skatteministeren. Lovforslaget har baggrund i nogle miljømæssige konsekvenser, som diverse rapporter og handlingsplaner har peget på, men over for disse planer står meget stærke indsigelser fra bl.a. plastindustrien i Danmark og fra Dansk Industri, der i allerhøjeste grad taler i modsat retning med ganske stærke argumenter.

Man sidder altså tilbage med den fornemmelse, at når skatteministeren fremsætter dette lovforslag, som formentlig også er beregnet til at indgå i de kommende finanslovforhandlinger, så er der nok mere tale om røde skatter end grønne afgifter.

Jeg synes, at det er meget store beløb, der er tale om, som dansk industri belastes med også set i europæisk sammenhæng ganske isoleret, og vi synes, at regeringen har overspillet i denne sag.

Jeg vil godt hæve fire ting frem, som jeg synes vi skal tage hensyn til, for jeg synes sådan set ikke, at vi når så forfærdelig langt ved at stå og skælde voldsomt ud på hinanden her. Det kan da være meget festligt at høre på måske, men hvis vi nu siger, at punkt 1: Så må ministeren tage hensyn til de relevante henvendelser, der er kommet fra plastindustrien i Danmark og fra Dansk Industri. Vi må have nogle klare svar på de henvendelser, der er kommet – hvad er fup, og hvad er fakta?

Dernæst synes jeg, det er utrolig vigtigt, at vi får EU-sammenhængen med ind i det. Vi ved, at der kommer en EU-rapport inden for et halvt til trekvart år, som behandler de samme emner, og så er det ikke rimeligt, at Danmark skal gå i forvejen og begrænse sig stærkt på grund af så kort tidsdifferens. Det er klart, er der tvivl om, at det er sundhedsfarligt, så kender man den konservative indstilling, så er vi selvfølgelig med på forslaget, for vi ønsker ikke, at det skal gå i den retning. Men med et halvt år eller tre-

kvart år til en rapport, så er det klart, at så er der kun én ting at gøre, og det er at vente.

Med hensyn til pvc-affaldet har det jo allerede været sagt, og jeg har forstået det på plastindustrien i Danmark, at der er to projekter i gang, et Stignæs-projekt og et NKT-projekt, hvor man taler om at udvikle i stedet for at udvikle, og det synes jeg også, regeringen skal tage hensyn til.

Endelig vil jeg gerne sige, at det her lovforslag egner sig meget bedre til udvalgsarbejde end til den debat, vi har oplevet indtil nu i salen. Jeg synes, vi skal forsøge at bringe det saglige ind i det. Vi ved, vi får argumenter, både fra den ene side og fra den anden side, og jeg synes, det er vores pligt som politikere, som minister og som regering at lytte til argumenterne, og så tage stilling til dem på dette tidspunkt. Det hjælper ikke, at vi skælder hinanden ud her. Jeg ved, der allerede er anmeldt masser af deputationer for og imod, pro et contra, lad os høre, hvad de siger, og lad os så tage saglig stilling til forslaget derefter.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det var meget karakteristisk for hr. Flemming Hansens tale, at han sagde »industrien« utrolig mange gange, men han sagde ikke ordet »miljø« én eneste gang, og det siger jo noget om prioriteringen hos Det Konservative Folkeparti.

Derfor ville jeg godt spørge hr. Flemming Hansen: Anerkender Det Konservative Folkeparti, at der sandsynligvis er miljøproblemer og sundhedsproblemer med de her stoffer, og at det er noget, vi skal tage alvorligt?

For det andet: Kan man under nogen omstændigheder forestille sig, at Det Konservative Folkeparti ville stemme for en sådan afgift med et klart miljømæssigt sigte? For det ville jo vise, om Det Konservative Folkeparti reelt tænker på miljøet eller kun tænker på industrien og derfor altid pr. automatik vil være imod en grøn afgift, uanset hvor god den så er.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Flemming Hansen for en kort bemærkning, og jeg skal lige gøre opmærksom på, at det er forbudt at have åbne mobiltelefoner i salen, og det gælder også tilhørerne. Hr. Flemming Hansen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Sidste bemærkninger fra formanden synes jeg er meget rigtige.

Til fru Pernille Blach Hansen: Jeg har lavet talen skriftligt, så jeg kan altså se, der står »miljø« et par gange, men det kan da godt være svært at høre i strømmen af mennesker herinde, så naturligvis har vi dette hensyn med, naturligvis har vi det.

Jeg sagde, vi ikke ville stemme for det, for vi betragter det ikke som grønne afgifter, men røde skatter. Men jeg sagde også til sidst: Vi vil naturligvis høre på alle argumenter under udvalgsarbejdet, det er det, vi har udvalgsarbejdet til. Det her er en enorm stor sag, en enorm vigtig sag, måske for miljøet, det får vi at vide, men i hvert fald for industrien, som det ser ud i dag, og derfor er vi nødt til at høre udvalgsarbejdet, inden vi går videre. Vores udgangspunkt er et nej til det, der foreligger i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan forstå på hr. Flemming Hansen, at denne her afgift ikke er grøn nok, for var den det, så ville man jo ikke stå her og tale om en eventuel rød skat.

Derfor vil jeg gerne spørge helt konkret: Hvordan gør vi den her afgift endnu mere grøn, for det må jo betyde, at hvis vi gør det, så vil Det Konservative Folkeparti støtte den. Hvordan gør vi den her afgift grønnere? Jeg er åben for gode forslag.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Aage Frandsen i ordførerrækken.

Aage Frandsen (SF):

I ord er der i Folketinget enighed om, at miljøet skal beskyttes, at grønne afgifter, der har et miljømæssigt formål, er gode afgifter, men når vi diskuterer de konkrete ting, så er der en hel masse problemer, kan vi høre, fra Venstres og Det Konservative Folkepartis ordføreres side.

I den forbindelse vil vi i vores stillingtagen tage udgangspunkt i, hvad der har ligget tidligere af tanker og ideer. Og der var jo en rapport – to rapporter endda – som kom i juni 1999, som var udarbejdet i Miljø- og Energiministeriet, og som pegede i en endnu mere grøn retning, som var endnu mere vidtgående. Det forslag, vi har her, er jo mindre vidtgående, og derfor må man jo så spørge Venstres og Det

Konservative Folkepartis ordførere: Var det de oprindelige ideer, som lå i rapporterne, som man var optaget af, som jo virkelig tog udgangspunkt i de miljømæssige hensyn?

Hvis man ser tilbage på, hvilke synspunkter regeringen i øvrigt har haft, så har regeringen jo givet udtryk for det i forbindelse med behandlingen af et SF-beslutningsforslag i 1995/1996, B 92, hvor miljø- og energiministeren gav udtryk for, at der var en række ting her, der skulle gøres. Og det, vi så i rapporterne, var, at det var noget i den retning, som regeringen på det tidspunkt pegede på.

Vi har så et lovforslag nu, hvor det jo er helt tydeligt, at industrien har været inde omkring, men efter Venstres og De Konservatives opfattelse åbenbart ikke nok. De skulle have været så meget inde omkring, at de i virkeligheden skulle have fjernet hele afgiften. Det lykkedes da heldigvis ikke.

Det, der er et problem ved det lovforslag, vi har nu, er efter vores opfattelse, at det ikke er grønt nok. Det er også det, Venstre og De Konservative siger, men det er jo bare et ord, man siger. For os er det afgørende ved et sådant lovforslag, at det har en adfærdsregulerende virkning. Det ideelle er i virkeligheden, at provenuet er meget lavt, og i det omfang vi får et provenu, så kunne man også se på, om det skulle anvendes i miljømæssig henseende. Vi vil godt kigge på, om det var det, man kunne gøre i denne her forbindelse.

Det blev nævnt fra Venstres ordførers side, at hvis det nu var farligt, så skulle man jo forbyde det. Ja, det skal man jo, men vi ved jo også godt, at vi ikke i Danmark bestemmer reglerne alene, og der er ting, vi ikke bare kan forbyde. Så indfører vi somme tider nogle afgifter for at have en adfærdsregulerende virkning, så man minimerer brugen af det, og så man i stedet for bruger nogle andre ting.

Når det drejer sig om det helt konkrete forslag, som vi har fået forelagt, så mener vi ikke, at det er vidtgående nok. Vi mener, at man i for høj grad har taget hensyn til Dansk Industri, til nogle bestemte interesser inden for plastindustrien, til nogle bestemte borgmestres interesse i forhold til deres egen kommune. Det er legitimt nok, men vi skal varetage nogle generelle miljømæssige hensyn. Så derfor synes vi ikke, det er vidtgående nok.

Vi vil også i forhold til vores endelig stillingtagen se det her forslag i sammenhæng med hele diskussionen om finansloven. Det drejer

sig om 95 mio. kr. De kan bruges fornuftigt. De kan også bruges ufornuftigt. Hvis de bruges fornuftigt, vil vi gerne diskutere det her forslag videre. Hvis ikke de bruges fornuftigt, så diskuterer vi ikke det her forslag videre.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne stille hr. Aage Frandsen et par spørgsmål, og det første er: Hvilke undersøgelser er det, hr. Aage Frandsen henviser til, når han taler om, at det her vil være til gavn for miljøet?

Pkt. 2: Vil hr. Aage Frandsen redegøre for, hvor meget det her forslag vil nedsætte forbruget?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, om jeg på et eller andet punkt kunne være enig med hr. Hans Christian Schmidt. Muligvis. Fordi for mig er grønne afgifter afgørende i forhold til – når det er ægte grønne afgifter – at de er adfærdsregulerende. Det stiller jeg også spørgsmål om, og derfor ser vi det her primært i miljømæssig sammenhæng. Jeg tror, det har en virkning. Men vi kunne godt forestille os, at loven kunne indrettes sådan, at den havde en bedre virkning.

Så er der andre afgifter, som både kan have en grøn virkning og så være rent fiskale også. Det her har også en fiskal virkning, men vi synes i højere grad, det skulle have en grøn virkning. Hvorvidt lovforslaget altså går i den retning, ja, det mener jeg, at det gør, men altså ikke nok. Men så betyder det jo så, at vi skal stramme det. Er det det, vi kan være enige om, hr. Hans Christian Schmidt?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Hr. Aage Frandsen har tidligere efterlyst, hvilke afgifter på miljøområdet Venstre har stemt for. Jeg har nævnt Vandmiljøplanen. Jeg kan også nævne, at Venstre jo stemte for afgiften på pvc til brug ved fremstilling af folier til levnedsmidler i 1998. Venstre har rent faktisk stemt for den slags afgifter, og det vil vi naturligvis gøre igen, hvor det er dokumenteret nødvendigt og kan påvises at have en positiv effekt.

Må jeg til hr. Aage Frandsen sige: Ja, hvis de er giftige, så skal produkterne naturligvis fjernes. Vi skal ikke i det danske samfund operere med produkter, som er til skade for miljøet og

folkesundheden. På det punkt kan SF og Venstre være fuldkommen enige.

Det kan vi ikke, siger hr. Aage Frandsen, gøre fuldstændigt. Det ved vi jo godt. Rigtigt. Men hvorfor arbejder regeringen så ikke i EU for at få dokumenteret, at disse pvc og ftalater har en skadelig effekt for miljøet. Vi ved, at der i løbet af et års tid skal foreligge en rapport på området, som skal komme med anbefalinger. Så var det jo netop vejen at gå. Og jeg skal hjælpe hr. Aage Frandsen med hukommelsen: Man forventer at kunne reducere brugen af disse midler med 5-10 pct. Det er den virkning, som forslaget vil have.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sådan set gerne kvittere for hr. Aage Frandsens melding om, at den skal være mere miljøvenlig den her. Jeg synes, at det i hvert fald er et rigtigt skridt, om vi så kan nå hinanden ved det. Men nu er vi da begyndt at sige, at det er miljøet, og ikke – som jeg forstår på forslaget – skatter.

Hr. Aage Frandsen taler om, at det skal være mere grønt: Vil hr. Aage Frandsen stille det krav på SF's vegne, at han ikke vil være med til, som lovforslaget lægger op til, at man afgiftsbelægger regenerat, altså de, der gør en indsats for miljøet ved at samle det ind og bruge det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne takke hr. Kim Andersen for svaret på, hvad det var for en afgift, Venstre har været med til at indføre. Det var præcis denne afgift, jeg tænkte på. Det er et enkelt tilfælde. Det gav 15 mio. kr. Det var et forslag, som var aftalt mellem regeringen, CD og SF i forbindelse med emballageafgiften, at vi så fik den med. Det var et ønske, vi havde. Venstre stemte for. Det kvitterede vi for dengang. Det gør jeg gerne igen. Og det glæder mig, at hr. Kim Andersen også har det i erindring. Det er også vigtigt for hr. Kim Andersen, når han er ude til møderne ude i landet, at han har det der eksempel.

Det var en afgift, der virkelig var miljømæssigt rigtig, og den var indført ud fra en betragtning om, at vi ikke kunne forbyde det. Vi ville gerne forbyde det, men det kan vi ikke af hensyn til EU. Det gælder også for en række andre ting, at når vi laver afgifter, så er det, fordi vi ikke kan forbyde dem, fordi vi er medlem af EU, og EU har nogle regler omkring det indre

marked. Det er derfor, at vi jo er nødt til at bruge nogle afgifter en gang imellem, mens det rigtigste i nogle tilfælde simpelt hen ville være et forbud. Men vi kan ikke gøre det. Det var tilfældet dér, og det kan også være tilfældet i andre sammenhænge.

Så med hensyn til det spørgsmål, som hr. Hans Christian Schmidt stiller: Det er ikke altid nok, at man indsamler, for der er en miljømæssigt negativ effekt, selv om det bliver indsamlet. Det er ikke altid nok, at man indsamler. Derfor vil vi ikke i denne her forbindelse stille det krav, som hr. Hans Christian Schmidt synes jeg skulle stille. Det krav stiller jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu vi er i gang med kvitteringerne, så vil jeg også gerne give en til hr. Aage Frandsen, som så nøgternt fokuserer på, hvad der reelt gavner miljøet. Heri tror jeg faktisk, at SF og Venstre har sammenfaldende interesser og er knap så snæversynede, som regeringen tilsyneladende er. For den drejer det sig alene om kroner og øre.

Men så vil jeg gerne spørge hr. Aage Frandsen: Hvorfor så fremture i støtten til et sådant forslag som det her, som kun medvirker til at udfase 5-10 pct. af stofferne inden for denne her produktionsgren? Var det så ikke nogle helt andre virkemidler, der i virkeligheden skulle tages i anvendelse? I stedet for disse, ja, så straffer man altså, som det tidligere er sagt, de virksomheder, som har projekter i gang, hvor man genbruger produkterne. Var det ikke bedre i højere grad at motivere til udvikling og forskning i genbrug, indsamling og udvikling af nye produkter? Det her forslag siger jo netop faktisk det stik modsatte. Det konstaterer, at det er dyrt, men at provenuet hertil ikke er øremærket den slags virksomhed. Derfor har forslaget et forkert sigte set fra en miljømæssig vinkel, og det er det, der piner Venstre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så fik vi afdækket to små eksempler på Venstres miljøindsats.

Men så er mit spørgsmål til hr. Aage Frandsen: Når nu vi har hørt den her debat i dag, hvor Venstre i den grad har problematiseret det miljøproblem, der måtte være på området – er pvc nu så farligt, og hvad kan man dokumentere, og hvad er der galt, og hvad skal vi? – var det så

ikke interessant at vide, med hvilken miljøargumentation man stemte for afgiften på pvc i film, når man ikke synes, at det er så indlysende at tage fat her, hvor anvendelsen af pvc er endnu større? Synes hr. Aage Frandsen ikke, det kunne være meget godt at få belyst fra Venstres side, hvad forskellen er i miljøtilgangen til det forslag, man stemte for, og det, som man i dag vil stemme imod?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Vi er jo nødt til at få lukket det forslag lidt op her, om det er skat eller miljø. Nu fik vi så SF's tilkendegivelse af, at når det er et regenerat, altså når man indsamler pvc til gavn for både miljø og natur og genanvender det igen i stedet for at komme med ny pvc, så skal man afgiftsbelægges.

Så må vi tage fat på det næste: Hvor vil SF så sætte hælene i? Gælder det tekstiltryk, noget af det, der er det mest farlige overhovedet for miljøet, nemlig tryk på bluser? Vil SF dér slå bremsen i og sige: Dét vil vi alligevel ikke være med til? Og vil SF f.eks. sige: Det med undervognsbehandling, dét vil vi heller ikke være med til? Hvornår sætter SF hælene i? Altså, er der noget miljø, eller er man alligevel på vej over til det fiskale?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

En rigtig god miljøafgift, som man virkelig kan kalde grøn, er en afgift, som er adfærdsregulerende og stort set ikke giver noget. Den næstbedste afgift ud fra en miljømæssig betragtning er en afgift, som er adfærdsregulerende, og det provenu, der kommer ind, bruger man også i miljømæssig henseende.

Så er der afgifter – og der bevæger vi os over i retning af det fiskale – som har en miljømæssig virkning. Det har den her, ikke i voldsom grad, det kunne blive bedre, og det var bedre, hvis man tog det, som lå i Miljø- og Energiministeriets rapporter, så ville den have endnu mere miljømæssig virkning. Men den har også en fiskal virkning, og det er det, som vi diskuterer: Hvorvidt skal der være mere eller mindre miljø i det, men måske alligevel stadig væk med fiskal virkning.

Så til hr. Frank Aaens spørgsmål. Det er jo et glimrende spørgsmål. Da Venstre i Folketingsalen lod sig overbevise om, at pvc som film skulle afgiftsbelægges, ud fra at det havde en

miljømæssig virkning, så stemte Venstre for. Hvorfor monstro Venstre gjorde det? Hvorfor var man ikke optaget af beskæftigelsesmæssige interesser eller industriinteresser ved den lejlighed? Det er jo nok, fordi de ikke nåede at komme på banen ved den lejlighed, for det gik relativt hurtigt med det der forslag. Jeg synes sådan set, det er godt, at Venstre har fået det forslag, for det er i virkeligheden det eneste, vi kender, som er ægte, hvor Venstre har valgt en skat ud fra en miljømæssig betragtning, og det er da godt, at Venstre gjorde det. Men hvorfor er det overhovedet ikke muligt at bevæge Venstre i den her forbindelse? Det er jo nok, fordi der har været nogle på banen, ganske voldsomt. De har også været hos mig, men forskellige argumenter hører man på, og så tager man stilling ud fra ens egen grundholdning og ikke ud fra hvad dem, der kommer med argumenterne, mener.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men jeg er jo altid meget begejstret over, at man taler meget om Venstres miljøpolitik. Og tænk hvis vi nu, når ordføreren for SF er på tallerstolen, også kunne komme til at tale lidt om SF's. Men det kan vi ikke.

Det interessante er altså at tale om Venstre, og det siger vi tak for. Men jeg synes da ikke, der er noget galt i det. SF skal da også være lidt stolte over det, SF kommer med, så lad os da prøve at diskutere lidt, hvad SF mener. Kunne vi ikke få at vide, hvornår SF vil sætte hælene i og sige: Det her vil vi ikke være med til. Indtil nu hører vi alt muligt andet, men vi kan ikke få at vide, om SF vil sige: Det med tekstiltryk er altså for farligt. Det accepterer vi ikke. Eller undervognsbehandling.

SF har måske allerede været ovre at handle og snakke om det her forslag, men jeg synes, det er så ærgerligt. Jeg er selvfølgelig imponeret og siger tak for den debat om Venstres politik, men nu var det jo lige SF's politik, vi var kommet til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Blot som svar til hr. Hans Christian Schmidt: Vi har ikke været ovre at handle noget som helst af i den her forbindelse. Vi synes, det her lovforslag kunne blive bedre, og det håber vi også at regeringen synes, og det regner vi med at finde ud af i forbindelse med de drøftelser, som skal

være i den kommende tid. Når vi kan bruge megen tid på Venstres miljøpolitik, så giver jeg hr. Hans Christian Schmidt ret i, at det er sådan set helt urimeligt. Det kan være på én linje. Der var ét forslag. Det var 15 mio. kr. Det var vores forslag, som regeringen fremsatte efter aftale. Den var selv tilhænger af det glimrende forslag. Det er det, som er beviset på, at Venstre også kan bruge en afgift i en miljømæssig henseende. Det eneste eksempel, vi rigtig har.

Klaus Kjær (DF):

Begrundelsen for lovforslaget om at indføre afgift på pvc og ftalater er ifølge bemærkningerne hensynet til miljøet, og der har sandelig også været diskuteret meget miljø. Men det er en uomtvistelig kendsgerning, at forslaget medfører et provenu til staten på 95 mio. kr. årligt.

I virkeligheden er der ikke de store miljømæssige problemer i forbindelse med afbrænding af pvc, idet den klor, som bliver afgivet, bliver til saltsyre i de her røggasrensningsanlæg, som er meget, meget effektive og moderne i dag. Den bliver til saltsyre, og saltsyren bliver neutraliseret med en base til salt og vand. Altså har man et restprodukt, som er det rene kogsalt, og det kan deponeres. Det skal ikke deponeres, fordi det er salt, men det skal deponeres, fordi det også indeholder andre restprodukter såsom tungmetaller osv. Men afbrænding af pvc i forbindelse med klorudvikling osv. har ikke nogen som helst miljømæssig effekt.

Hvis så afgiften alene dækkede omkostningerne i forbindelse med deponering, hvor deponeringen selvfølgelig også omfatter andre ting end det her salt, nemlig tungmetallerne, så kunne der være tale om et ganske fornuftigt forslag. Men med de foreslåede afgifter er der klart tale om fiskale formål og ikke miljøformål.

Forslaget vil virke til skade for pvc-branchen i relation til konkurrenceformålet med udlandet, idet produkterne vil kunne sælges billigere f.eks. i Tyskland, hvor der mig bekendt ikke er afgift på pvc.

De penge, som erhvervslivet skal betale i afgifter, ville på lang sigt på en bedre måde kunne bruges i udviklingen af nye, miljøvenlige produkter, eksempelvis til erstatning for ftalaterne, altså at man finder andre blødgørende midler. Men erhvervslivet har ikke råd til både at udvikle nye produkter og betale en forholdsvis høj afgift.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Klaus Kjær, om ikke han synes, der er noget rigtigt i det argument, der er fremført af hr. Aage Frandsen fra SF, om, at en god afgift på miljøområdet er en afgift, der ikke giver noget provenu, og at den næstbedste afgift på miljøområdet er en afgift, hvor provenuet ledes tilbage med henblik på udvikling af mindre skadelige stoffer inden for den samme sektor. Det synes vi nemlig i Venstre er et meget rigtigt grundsyn på denne problematik. Derfor undrer vi os også såre over, at SF kan støtte forslaget, som her er fremsat af regeringen, for der er alene tale om tænkning i provenu. Det flytter kun omkring 5-10 pct. af produktionen, og provenuet ledes netop overhovedet ikke tilbage til udvikling af mindre miljøskadelige stoffer – hvis de er miljøskadelige.

Når vi stemte for foliebeskatningen i 1998, så var det naturligvis, fordi Venstre lod sig påvirke af argumenter og mente, at disse talte til gunst for, at vi kunne medvirke i den pågældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er jo ikke så overraskende, at Dansk Folkeparti ikke er interesseret i miljøpolitik og i hvert fald ikke er interesseret i at føre politik til gavn for miljøet.

I tilknytning til det skal jeg bare gøre opmærksom på, at det ikke kun, som hr. Kim Andersen sagde, drejer sig om 10-15 pct. af den hårde pvc, men også drejer sig om, at man arbejder hen mod at reducere ftalatindholdet med 50 pct. Jeg synes, vi skal have begge tal med for at få en ordentlig debat.

Jeg gerne vil spørge hr. Klaus Kjær: Er Dansk Folkeparti opmærksom på, at der i det restprodukt, der kommer ved forbrænding, faktisk er tungmetaller? Det er jo ikke bare salt og vand. Der er tungmetaller, og derfor deponeres det som farligt affald. Det er da et problem, vi må håndtere. Det er da et væsentligt miljøproblem.

For det andet er det da interessant, at Dansk Folkeparti siger, at erhvervslivet ikke har råd til at udvikle mere miljøvenlige alternativer. Det synes jeg da faktisk er erhvervslivets fornemste opgave. Det er da netop det, den her afgift skal forsøge at hjælpe med, fordi det, der jo er set undervejs i den her proces, er, at først når Folketinget betyder at true med afgifter og bål

og brand, så sker der noget. Indtil da sker der ikke en pind. Det er det, vi har set.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Til hr. Kim Andersens spørgsmål skal jeg bekræfte, at jeg synes, det er udmærket defineret, at en god grøn afgift er netop en sådan afgift, som hr. Kim Andersen nævner. Men i Dansk Folkeparti er vi slet ikke tilhængere af grønne afgifter. Vi mener, at hvis noget er skadeligt for miljøet, så skal det forbydes, ganske enkelt. Det er måske et lidt firkantet synspunkt at have, men det skal ikke kunne svare sig at betale sig fra anvendelse af farlige produkter ved at betale en afgift.

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige, at tungmetallerne, der er i restproduktet, ikke stammer fra pvc-afbrænding. De stammer fra afbrænding af andre ting, men man kan bare ikke adskille det fra saltet, og derfor skal det deponeres. Der er det, at pvc-branchen har sagt: Vi er villige til at betale en afgift svarende til den deponeringsafgift, der skal betales, og så betaler vi jo også for de tungmetaller, som ikke hidrører fra pvc'en.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Er det her ikke et meget godt eksempel på – når hr. Klaus Kjær siger, at man ikke er tilhænger af grønne afgifter – at når der skal betales, så er Dansk Folkeparti på flugt. På vild flugt.

Skatterne skal sættes ned. Ingen afgifter. Og løfter til højre og venstre. Det er jo det, det drejer sig om for Dansk Folkeparti. Det er jo ikke for tidligt, at det i mandags blev afsløret endnu en gang i Jyllands-Posten, at der ingen sammenhæng er i Dansk Folkepartis politik; at der mangles milliardbeløb, når regningen skal betales. Det tager man åbenbart ikke hensyn til, når man står her på Folketingets talerstol og giver udtryk for sin politik.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Klaus Kjær hævder, at der ikke er tungmetaller i pvc. Det er nu en sandhed med meget store modifikationer. For Folketinget og regeringen arbejder i øjeblikket frem mod en blybekendtgørelse, som skal forbyde eller i hvert fald arbejde frem mod afskaffelse af bly i pvc. Men der er jo bly i pvc i dag, og det vil der være alle de mange år, man skal afskaffe de produkter,

der indtil nu er produceret. Så der er tungmetaller i pvc. Derudover får vi jo også nogle rimelige store affaldsmængder, når vi afbrænder pvc'en.

Men så vil jeg godt lave en lille krølle. Hr. Klaus Kjær siger, at Dansk Folkeparti går ind for at forbyde alt, der er miljøskadeligt. Jeg ser frem til et forslag fra Dansk Folkeparti i næste uge, hvor man vil forbyde brug af alle biler i Danmark, for biler er jo miljøskadelige.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Til hr. Verner sen vil jeg sige, at jeg ikke synes, vi skal blande finansieringen af de ældres vilkår ind i denne her diskussion om pvc. Men jeg vil fastholde mit synspunkt – og det er også over for fru Pernille Blach Hansen – at hvis et stof er skadeligt, så skal det som udgangspunkt forbydes. Man skal i hvert tilfælde ikke kunne betale sig fra at anvende stoffet.

Med hensyn til tungmetallerne så kan det godt være, at en måske lille del af affaldsproduktet fra tungmetaller stammer fra pvc, men det er da også fuldstændig ligegyldigt. Pvc-branchen har erklæret sig villig til at betale for deponering af det her. Også for de tungmetaller, der stammer fra andre stoffer end pvc'en.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Dansk Folkeparti vil forbyde alle skadelige stoffer, og det er jo sådan set en meget sympatisk tankegang.

Så vil jeg godt høre, hvilke fem stoffer er de næste, Dansk Folkeparti gerne vil forbyde? Og hvornår har Dansk Folkeparti sidst fremlagt et forslag, som gik ud på at forbyde nogle miljøskadelige stoffer?

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Hvis det kan dokumenteres eksempelvis, at ftalater er kræftfremkaldende over for mennesker, så vil vi være med til at forbyde stoffet.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget her lægger jo op til, at der lægges en afgift på visse varer, som indeholder pvc og ftalater.

Om handlingsplanen har spillet fallit, som flere ordførere har været inde på i dag – det mener vi i CD ikke at den har. Vi mener bestemt, at det danske erhvervsliv, som har ind-

gået de aftaler, vil gøre alt for at efterleve dem. Om der har været tid nok, kan man jo altid sætte spørgsmålstegn ved. Men ét er i hvert tilfælde sikkert: Hvis man har indgået en aftale, så synes vi, at man skal have lov til at efterleve den.

Det er jo ikke første gang, vi i Folketingssalen har debat om emnet pvc og ftalater. Vi havde det så sent som sidste år – som hr. Aage Frandsen også sagde – i forbindelse med finansloven om emballageafgiften.

CD vil i hvert fald gerne være med til at bevare miljøet. CD har været med til at stemme for grønne afgifter, så man kan jo ikke komme og klandre CD for, at vi ikke vil gøre noget for miljøet. Det vil vi.

Provenuet er jo også et led i de kommende finanslovforhandlinger, og der bliver sikkert også en diskussion om forslaget's konsekvenser i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

I CD vil vi gerne sende et signal. Vi mener, at man skal afvente den kommende rapport. Også selv om det varer et halvt år, inden den kommer, så mener vi, at det mest retfærdige er, at man ikke vedtager det forslag her, men at man afventer rapporten, som snart er på trapperne.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

CD's ordfører snakker om, at man skal give erhvervslivet tid nok til at efterleve de her aftaler. Men fakta er jo, at det er en frivillig aftale indgået med industrien, som industrien ikke selv har overholdt.

Man lavede en aftale i 1991, som sagde, at i 1995 – for 4 år siden – skulle man indsamle 41 pct. I dag er man ikke engang oppe på 20 pct. Det vil sige, at man altså har givet den tid, der er aftalt med industrien, men industrien bare ikke har levet op til det.

Der vil jeg gerne spørge CD, om man så bare mener, at man skal lave en masse frivillige aftaler, og når de ikke bliver overholdt, så skal man bare hele tiden give industrien noget mere tid. Så synes jeg i hvert fald, det går hen og bliver lidt for slapt.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Nu kan man jo lave opgørelser på mange måder. Vi synes i hvert fald, at der er flere tilfælde, hvor man måske ikke opnår det, man har stået inde for. Men altså, vi er ikke så bekymrede

som Socialdemokratiets ordfører for, at man ikke er kommet så langt, som Socialdemokratiet vel mener. Vi mener stadig væk, at erhvervslivet har indgået en frivillig aftale, og at de er godt på vej. Og det er vi fuldstændig tilfredse med i CD.

Vibeke Peschardt (RV):

Der er indimellem sager på et folketingsmedlems bord, der vokser og vokser i omfang. Og sådan en sag står vi med i dag.

Det afgiftsforslag, som vi behandler her, er sommeren igennem vokset med henvendelser fra interessenterne, eller skal vi kalde dem lobbyisterne, og de har alle sammen fortalt i hvert fald mig, men sikkert også alle andre ordførere, hvor frygteligt verden vil udvikle sig, hvis lovforslaget her bliver gennemført.

Jeg deler ikke den frygt. For det første synes jeg, at forslaget er rimelig moderat, og der er jo allerede taget ting ud af det i forhold til, hvad det kunne have været. Og for det andet bliver loven revideret efter en 2-års-periode, og så får vi efter den i virkeligheden meget korte tid syn for sagn: Var der virkelig så stor grund til bekymring?

Hvis vi ser på den miljømæssige side, og det er den, der optager sindene i dag, så må vi sige, at denne afgiftssag er, synes vi, en lille spydspids. Som et lille land er Danmark blandt de første, der eksempelvis har forbudt ftalater i legetøj til børn under 3 år – det fremgår af handlingsplanen – og nu følger vi det altså op med afgifter på et begrænset udsnit af ftalatholdige produkter og pvc.

Det er et lille skridt i den rigtige retning, og jeg tror ikke, det afgiftsforslag her rent praktisk flytter så forfærdelig meget, men det har til gengæld en meget, meget vigtig signaleffekt til de producenter, der i denne omgang bliver fritaget for afgifter, og for ftalatholdige varer er det en temmelig stor del. Men signalet og signalværdien fejler ikke noget: Der skal tænkes i renere teknologi og gerne med statens medvirken.

Det er ambitiøst, det ved jeg godt, men det er det eneste håb for en miljømæssigt bedre indrettet verden, vi har, at vi investerer i den renere teknologi, og for Danmark tror jeg, det betyder enormt, at vi er først fremme her.

Jeg plejer at bruge et billede på den renere teknologi, og jeg tager det fra min kommune. Der er man i øjeblikket ved at rense en gammel

gasværksgrund fra 1909 op. I 1909 byggede man et gasværk, og dengang syntes man selvfølgelig, at det var en fuldstændig revolution, at man slap for brændekomfurer og alt muligt andet.

I dag, knap 100 år efter, bruger vi ikke lænere gas, men renere teknologi. Til gengæld står vi med et stort og meget kostbart problem, der handler om, at den gasværksgrund skal renses op; den skal renses for fenol, og den ligger desværre i tæt forbindelse med et vandindvindingsområde.

Jeg plejer at sige det også på den måde, at fortidens teknologi bliver fremtidens miljøproblemer, og det gælder også det her område. Vi ved det, vi har bare ikke forskning nok endnu til at kunne bevise det hundredeprocent. Og der er jo flere ordførere, der her i dag har sagt: Hvis bare I kan bevise, at det er farligt, jamen så er vi med på hvad som helst, herunder også afgifter.

Det afgiftsforslag, vi står med her, støtter vi. Vi mener, det er miljøpolitik, og vi ser det selvfølgelig gerne fulgt op af yderligere relevant forskning, der så kan overbevise de negativt indstillede.

Og til slut: I Det Radikale Venstre er vi overbeviste om, at miljøparametre i varekøb bliver en vigtigere og vigtigere sag for forbrugerne. Alle undersøgelser viser det. Forbrugerne vil ikke have noget, som de tror de bliver syge af, og de vil heller ikke have noget, som skader miljøet, og det forstår vi jo egentlig alle sammen.

De, der fremstiller produkterne, og som mener, at fare og frygt overdrives til skade for produktionen, burde i stedet for vende sig positivt mod den renere teknologi, der selvfølgelig skal understøttes mest muligt. Det er den eneste vej frem.

Til sidst en bemærkning om det der med EU, som har været fremme flere gange, og om den rapport, som skal komme om et halvt år. Til det vil jeg bare sige: Jeg synes, det er fremragende, at Danmark på egen hånd driver denne her sag og gør det nu og gør det lige op til, at EU skal komme med sin rapport. Det har nemlig betydning internationalt, at man kan se, at Danmark gør noget. På den måde kommer Danmark til at spille en rolle også dér.

Vi kan støtte forslaget, men vi vil også gerne være med til i Skatteudvalget at drøfte dets videre fremtid.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det var fordi fru Vibeke Peschardt brugte udtrykket »dette er et miljøforslag«. Man må kunne forstå, at det er umuligt at blive siddende og høre dét uden at gå op og sige, at det er vi ikke enige i. Til noget, der lugter så langt væk af noget fiskalt, af skatter, er vi altså hver gang nødt til at sige: Det her er ikke for miljøet, det her er for skatten.

Og det vil jeg sige med fru Vibeke Peschardts ord, for hun sagde jo i sin tale, at hun sådan set ikke tror, at det her har nogen særlig virkning, og det er jeg fuldstændig enig med fru Vibeke Peschardt i. Det tror jeg heller ikke, for det er ikke målrettet mod miljøet. Derfor må jeg bare spørge fru Vibeke Peschardt: Kunne vi da ikke i dag blive enige om, at vi vil gøre noget for miljøet, vi vil lave det målrettede mod miljøet, vi vil ikke give industrien alt det administrative bøvl for noget, som vi i øvrigt burde kigge på i år 2000, nemlig når vi har fået undersøgelsen og materialet fra EU? Og så vil jeg sige: Det hjælper vel heller ikke ret meget på EU, hvis det her forslag ikke har nogen særlig betydning.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen det, jeg sagde, var – og nu citerer jeg, for jeg har jo skrevet ned i forvejen, hvad jeg ville sige: »Jeg tror ikke, at dette afgiftsforslag rent praktisk vil flytte ret meget.« Til gengæld sagde jeg så bagefter, at det vil have en voldsomt god signaleffekt, fordi der i det her ligger, når man sammenholder det med ftalat- og pvc-handlingsplanen, at hvis ikke man begynder at indrette sig på en anden måde, så kommer der ikke bare de her afgifter, så kommer der også flere afgifter.

Med hensyn til det fiskale og finansloven og alt det der, så vil jeg sige: Altså 95 mio. kr. flytter jo ikke meget i det store bogholderi.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nej, og derfor vil jeg endnu engang opfordre den radikale ordfører: Lad nu det forslag gå tilbage! Udnyt nu det gode potentiale, vi har i dansk erhvervsliv, som i den grad er interesseret i at gøre noget for miljøet. Men lad os gøre det sådan, at vi vil indrette et forslag, som går efter dem, der laver problemerne på miljøområderne, og ikke dem, som har arbejdet loyalt med hele tiden.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen jeg vil gerne svare hr. Hans Christian Schmidt med et nyt spørgsmål. Jeg vil nemlig så forfærdelig gerne høre, hvad det egentlig er for konkrete forslag i denne her sammenhæng, Venstre gerne vil være med til at gennemføre.

Det synes jeg vil være interessant at høre, og det synes jeg, vi i Skatteudvalget skal se nøje på. Det kunne jo nemlig være, at vi endte derhenne, at Venstre virkelig endnu en gang gik ind for en grøn afgift, der havde adfærdsregulerende virkning osv.

Vi vil meget gerne være med til at diskutere det. Det er flere ting at tage fat på: Der er undervognsbehandling på biler, der er tekstiltryk på trøjerne, og der er medicinsk udstyr. Der er virkelig mange ting, og det er den allerstørste del af hele ftaltdelen, vi her snakker om. Jeg er meget spændt på at høre, om Venstre vil delta-ge i den del.

Frank Aaen (EL):

Højrefløjen er med forskellige mere eller mindre klare argumenter imod det her forslag. Det er mest, fordi de ikke ønsker at lade ord blive fulgt op af handling. Det har vi set her og så mange andre gange.

Vi er imod dette lovforslag, som det ligger, fordi vi ikke synes, det er effektivt nok. Vi er ikke tilfredse med at lave et forslag, som med fru Vibeke Peschardts ord hovedsagelig har en signalværdi. Vi ønsker, at der gøres noget, der er mere konkret, der som en direkte virkning straks tager fat i at få nedbragt anvendelsen af pvc.

Jeg vil starte med at sige lidt om noget, som slet ikke er omhandlet af lovforslaget. For det er jo kun bortskaffelsen, der er fokuseret på, men pvc skaber jo enorme problemer i produktionen og i forarbejdningen, altså i produktionen, hvor der med varmebehandling bliver udløst en frygtelig bunke meget uønskelige kemiske stoffer, og i forarbejdningen, når man arbejder med det, hvor der også kommer en masse, som giver arbejdsmiljøproblemer.

Vi mener sådan set, at man også burde inddrage både produktionen og forarbejdningen. Det er ikke sikkert, det skal med ind som noget, man også lægger afgift på, men det er da i hvert fald en vigtig del af begrundelsen for, at man vil af med det her. Og i det omfang man med en afgift kan begrænse anvendelsen af pvc, er man

også med til at løse et arbejdsmiljøproblem. Og det synes vi også er et vigtigt argument.

Og fordi man ikke har haft denne her vinkel så stærkt med i forarbejdet til den her lov, så ender man jo hurtigt med at fokusere på, at afgifter på rør og vinduer og døre, der laves i hård pvc, behøver man ikke at have med. Men det er jo, når man ser bort fra det, der ligger før, i selve produktionen af stoffet og forarbejdningen.

Derfor er vi ikke tilfredse med, at man bare har undtaget det med henvisning til en stor genanvendelse, for det er ikke godt nok, og genanvendelse løser altså ikke de andre problemer, jeg har nævnt. Og derfor er vores forslag, at vinduer, rør og døre også bliver taget med, men at afgiften nedsættes i takt med, at man kan dokumentere, at det genbruges eller er forvarligt deponeret.

Men vi vil gerne være med til at diskutere undtagelser, hvor der sker noget, der er forvarligt bagefter. Det kan vi godt se kan være nødvendigt i et langt stræk i hvert tilfælde. Men læg som udgangspunkt afgiften på og fjern den så dér, hvor tingene udvikler sig fornuftigt.

Vi er meget utilfredse med, at tekstiler og undervognsbehandling er undtaget, og det er, fordi vi her har den allerstørste kilde til ftalat-forurening, fordi det kommer ud gennem vandet, dels fra bilvasken, dels fra tøjvasken. Vi mener, man straks bør indføre en væsentlig stykafgift på de to områder, så vi får stoppet forureningen her.

Pvc-legetøj er også undtaget, og dér er vi lidt mere ovre i den psykologiske del. Vi synes, det er vigtigt, at pvc-holdigt legetøj også bliver omfattet af en stykafgift, så man også nedbringer anvendelsen af pvc dér.

Det, jeg har sagt her, peger jo i retning af, at vores målsætning er at få udfaset brugen af pvc, og derfor er vi også lidt optaget af, at på de steder, hvor der er oplagte alternativer, og det er der jo inden for byggematerialer – altså døre og vinduer kan jo laves i træ, det er oven i købet pænere – vil vi godt være med til at sige, at vi skal have udfaset anvendelsen dér, hvor der er gode erstatninger.

Vi kunne bruge en del af provenuet til at hjælpe til med omstillingen i industrien, så man i stedet for pvc bruger andre stoffer. Vi er selvfølgelig også optaget af at beskytte beskæftigelsen, selvfølgelig er vi det, men så vi bruger nogle af pengene til at sikre en indførelse af erstatningsmaterialer dér, hvor det er muligt.

Vi vil i det hele taget sige, at her er vi mest tiltalt af, at man siger, at man bruger pengene dels som en afgift til adfærdsregulering og dels som et provenu, der anvendes direkte til miljøformål. Det vil være tilgangen, når vi i finanslovsammenhængen går over til at diskutere det her lovforslag.

Vi er selvfølgelig positive over for intentionen, men vi synes, at det, der ligger, er utilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Selv om det kan være svært at være enig med Enhedslistens ordfører, må jeg sige, at der ligger da den tilkendegivelse i det i hvert fald, at det her ikke er et miljøforslag. Så efterhånden står det jo banket fast efter diskussionen i dag, at det er om skat i stedet for.

Det må man så sige. Hvis bare man ville behandle forslaget set ud fra det synspunkt, ville det måske hjælpe lidt på det. Men jeg har et spørgsmål til hr. Frank Aaen, meget enkelt i grunden: Når hr. Frank Aaen taler om pvc og om, hvilken skade det gør, og sådan noget – det forstår jeg at hr. Frank Aaen siger det gør – vil hr. Frank Aaen så ikke godt afsløre for mig, hvilke undersøgelser hr. Frank Aaen bygger sine synspunkter på? Jeg beder om at få at vide, hvilke undersøgelser det er, der er lavet, som hr. Frank Aaen bygger sine synspunkter på, for han er jo meget fast i stemmen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er et væld af undersøgelser, som ikke alle sammen er helt entydige i deres konklusioner, og hvor der er videnskabelig diskussion. Det anerkender vi.

Men ud fra et forsigtighedsprincip er vi ikke spor i tvivl om, at det her er noget, vi bør undgå. Det er mest veldokumenteret, hvad angår ftalater, og vi mener også, det er det, hvad angår pvc. Men ud fra et forsigtighedssyn og ud fra, at der er noget, der er både bedre og smukkere, synes vi, at man bør støtte det, der ligger i forslaget her.

Lad mig så sige til det med, at det kun er skat: Jo, men det er jo derfor, vi siger, at vi for det første ikke er helt tilfredse med det, som det ligger, for det kan være bedre og mere effektivt, men for det andet vil vi her sige: Lad os så bruge pengene til en omstilling. Lad os bruge pengene på en måde, så vi ikke alene gennem pi-

sken, men også gennem anvendelse af gulero- den sørger for, at vi kommer af med de her stoffer.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo klart, at det altid er meget vigtigt, når samarbejdspartnere skal forholde sig til, hvilke synspunkter folketingsmedlemmerne træffer deres beslutninger ud fra, hvad det er for en viden, folketingsmedlemmerne har, hvorefter de siger: Sådan og sådan skal det være.

Så vil det nu ikke være sådan, at hr. Frank Aaen bare kan nævne en enkelt af de undersøgelser?

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det står fast, at dette lovforslag vil indbringe noget provenu til staten, og det synes jeg i sig selv er et godt formål, eftersom vi har brug for penge til at drive hele vores offentlige sektor. Derfor er det jo naturligt, at provenudelen bliver drøftet under de finanslovforhandlinger, som foregår. Jeg kan jo også se, at det skal træde i kraft til juli, så det vil indbringe penge i år 2000.

Kristeligt Folkeparti er som udgangspunkt positivt over for grønne afgifter, især hvis de er grønne. Det er jo for mig det springende punkt: Hvor meget er miljøvirkningen ved dette forslag? Vi anerkender altså det positive sigte med at få et provenu, når man indgår i nogle finanslovforhandlinger, og dér kan det her provenuforslag være mere sympatisk end visse af de provenuforslag, som regeringen har lagt frem i sin finanslov.

Når det derimod gælder miljøvirkningen, synes jeg, at det er svært at blive klog på, hvor meget miljøpolitik der ligger i dette forslag. Det synes jeg også er fremgået meget klart af debatten her, og det synes jeg, vi må give os tid til under udvalgsarbejdet. Vi må jo have fundet ud af, hvad det er for ftalater, der mistænkes for hvad. Man har fundet ud af, at de er kræftfremkaldende, altså på dyr. Jeg forstår, at det er gnavnere og vel ikke andre dyr.

Men det her må vi jo tage os tid til under udvalgsarbejdet, og viser det sig, at det hovedsagelig er et skatteforslag, som der ikke er nogen særlig miljøpolitik i, jamen, så må vi jo vurdere det som en indtægtskilde, og det synes jeg er fair nok.

Det, jeg så også vil være optaget af, er forholdet mellem denne skat og de frivillige aftaler,

der er etableret. Dér synes jeg også, vi nøgternt må vurdere, hvor meget der er kommet ud af dem, og om dette skatteforslag måske vil have en negativ virkning på disse frivillige aftaler. Jeg mener ikke, der behøver være nogen modsætning mellem et skatteforslag og så at indgå nogle frivillige aftaler. Begge dele vil i givet fald også kunne være til gavn for miljøet.

Men sådan som forslaget med de undtagelser er lagt frem, er miljødelen meget dårligt belyst. Den må vi prøve at få belyst bedre. Det, der er klart, er, at forslaget vil indbringe nogle penge, og det kan vi så drøfte under de videre finanslovforhandlinger.

Kristeligt Folkeparti vil under udvalgsarbejdet være meget optaget af at finde ud af, hvor meget miljøpolitik der i grunden er i dette forslag. Det tror jeg ikke vi får fundet ud af under den debat, der foregår nu, men lad os give os tid under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår på Kristeligt Folkepartis ordfører, at man i udvalget vil beskæftige sig indgående med detailspørgsmål i L 69, og det er jo fornøftigt og sympatisk. Men principielt vil jeg gerne spørge hr. Flemming Kofod-Svendsen, om ikke han finder det problematisk, når vi taler om indsamling og genanvendelse af disse produkter, som har en omkostning i sig selv, og som efterfølgende også har en udviklingsomkostning i sig og administration af en ordning, som virksomhederne indbetaler til, at man oven i det lægger en afgift, som belaster virksomhedernes omkostningsniveau? Og kan man i den sammenhæng ikke forestille sig, at den afgiftning og den yderligere omkostning netop vil være hæmmende for det, som vi sikkert begge to ønsker, nemlig en øget indsamling og genanvendelse af disse produkter?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Lidt provokeret af Venstres ordfører: Vil Kristeligt Folkepartis ordfører ikke bekræfte, at det er problematisk, at man indgår en frivillig aftale, som industrien efterfølgende ikke lever op til?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Den socialdemokratiske ordfører talte meget firkantet i dag. Jeg glæder mig til under udvalgsarbejdet at få nærmere dokumenteret de

påstande, som den socialdemokratiske ordfører fremsatte.

Jeg mener selvfølgelig som udgangspunkt, at aftaler skal holdes, men lad os nu se, hvem der har holdt dem, og hvem der eventuelt ikke har. Når man har prøvet på at gå lidt ned i substansen her, finder man ud af, at der er mange modsatrettede synspunkter, og man kan stort set finde belæg for næsten hvilket som helst standpunkt her. Det er også fremgået af debatten.

Til Venstres ordfører vil jeg sige: Selvfølgelig ville det være uheldigt, hvis en skat medførte, at nogle gode opsamlingsordninger blev stillet ringere, men det må selvfølgelig også indgå i undersøgelserne.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Kofod-Svendsen, om han deler det synspunkt, som nu flere gange er fremsat fra Socialdemokratiets side, at virksomhederne i denne branche har misligholdt og ikke levet op til en aftale?

Er det ikke sådan, at de produkter, vi her taler om, har en meget, meget lang levetid og i virkeligheden er meget væsentlige elementer i den generelle velferdsudvikling, vi har haft her i landet? Produkter, som holder længe, er med til at give kvalitetsbyggeri til glæde for mange, men netop det faktum, at de holder længe og dermed er billige i byggeriet og f.eks. er med til at give gode boliger til mange borgere, gør jo netop, at de ikke skal udskiftes så hyppigt, og den manglende effekt af den indsamlingsordning, der er gennemført, skyldes det forhold, at disse produkter endnu ikke står til udskiftning.

Er det ikke en rimelig betragtning, og er det i den forbindelse ikke forkert at laste industrien, at man til dato ikke har samlet ind i forhold til det, der var målsætningen?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Efter de oplysninger, jeg har haft lejlighed til at studere, er livet ikke helt sort/hvidt her. Der er indgået en række aftaler, og der er nogle, der har været gode til at holde dem. Der er også nogle områder, hvor der ikke er indgået aftaler.

Så jeg synes da, at når vi nu skal i gang med udvalgsarbejdet, så lad os få alle disse kendsgerninger på bordet. Jeg har en hel del spørgsmål og en hel del papirer, som jeg synes det bli-

ver spændende at få ministerens kommentarer til. Disse meget firkantede synspunkter her synes jeg mere bygger på, at man selektivt har udvalgt noget af materialet. Lad os nu se på det i dets helhed. Det tror jeg, sagen vil have godt af.

Kim Behnke (FRI):

Når engang verdenshistorien skal skrives, vil pvc og andre plastic typer absolut få en plads som værende en gave til menneskeheden. Og ser vi på det ud fra en miljøbetragtning, er vi nødt til at stille spørgsmålet: Hvad har pvc egentlig betydet af miljøfordele?

Tager vi sådan noget som rørene, der også har været diskuteret i dag, så er vi nødt til at huske på, at inden man begyndte at bruge pvc-rør, var alternativet metalrør og cementrør – utætte, ofte med betydelige udsivninger af forskellige former for spildevand, rør, der lækkede og gav anledning til skader osv. Alt det slap man for, da man blev i stand til at rørlægge med pvc i stedet for.

Så sidder der nogle i deres lønkammer og siger: Jamen gad nu vide, hvis nu vi koncentrerer det der pvc og brænder det af og udsætter det for kemisk behandling og smører det på halen af en mus, hvad sker der så? Og så finder man ud af, at det har musen ikke så godt af – altså skal vi ud fra et eller andet såkaldt forsigtighedsprincip se at få det forbudt!

Jeg er nødt til at gøre den sammenligning, at da man i begyndelsen af 1980'erne fik den lidt tossede idé, at karlitlofter var noget skidt, så sukkede man rundt og brækkede alle karlitlofter ned på skoler og alle mulige andre steder. Den daværende borgmester i Århus, den nuværende indenrigsminister, hr. Thorkild Simonsen, udtalte efterfølgende, at hvis man i stedet for havde brugt de 2 mia. kr., som det danske samfund havde brugt på at brække karlitlofter ned, og hvor man over en 30-årig periode i bedste fald ville redde 1,7 menneskeliv, på kræftforskning, på hospitalsudstyr osv., så kunne man have reddet i tusindvis af mennesker. Men nu havde man besluttet sig for, at det var karlitlofter, der var det værste, man kunne opdrive på denne jord.

Det er lidt ud fra samme filosofi, tror jeg, at man kigger på pvc. Man har fikseret på den opfattelse, at pvc er noget skidt, og derfor skal vi gøre, hvad vi kan for at få det udfaset. Og hvis pvc er noget skidt, skal det naturligvis udfases, men fordi man har nogle lidt halvkvædede vi-

ser om, at det i en eller anden situation kan tænkes at være farligt, er det efter vores mening alt, alt for tidligt at begynde at drive tingene frem på den måde, som regeringen har gjort med det her forslag.

Så har det været nævnt under debatten, at hvis pvc er giftigt, så lad os forbyde det. O.k., Hvis regeringen har den opfattelse, at pvc er så giftigt, som man tror, så burde det jo være sådan, at man lod være med at jage industrien, men i stedet for gik ud og fik samlet alt det pvc ind, der står på lofter og i køkkenskabe og alle mulige andre steder, for det er jo dér, den virkelige miljørisiko er.

Bevares, en del af det går i dagrenovationen og bliver brændt af på forskellige kraftvarmeværker osv., men der er også noget af det, der bliver afbrændt i folks baghaver, og der er noget af det, som børnene går og leger med og tygger på. Dér burde der jo være disse miljøbiler, der kører rundt i hele landet og indsamler alt det pvc, hvis det er så giftigt.

Det gør man ikke, for man ved godt, at det ikke er tilfældet. Man har i stedet fundet ud af, at der skal skaffes nogle penge til statskassen. Den her gang er det 100 mio. kr., og det er lidt ud fra samme princip, som dengang en borgerlig regering manglede nogle penge. Så fandt den ud af, at der var 60.000 skilsmisser om året i Danmark. Hvis man nu lagde en afgift på 250 kr. pr. næse, ikke 500 kr. pr. par, men 250 kr. pr. næse, så gav det nok nogle penge i statskassen, og så indførte man den afgift.

De 100 mio. kr. her er udelukkende og rent og skært fiskale penge, der skal kradses ind, og så er der en enkelt branche, der bliver udnævnt til at skulle bære byrden. Det støtter vi naturligvis ikke i Frihed 2000.

Hvis man endelig skal ind på miljøbetragtninger omkring det her, så burde det jo være sådan, at det provenu, der kommer ind, et hundrede procent modregnes i lettelser af andre skatter, så virksomhederne ikke får en ødelagt konkurrenceevne, men rent faktisk har økonomi og modstandskraft til at investere i den forskning, man efterlyser. Men de 100 mio. kr. her kommer jo til at mangle i virksomhedernes regnskab. Der mangler 100 mio. kr. til at opfinde nye plasttyper, som kan godkendes af miljøeliten, og derfor hænger argumentationen ikke sammen.

Skatteministeren er bragt på en kedelig opgave i dag, nemlig at skaffe 100 mio. kr. ned i finansministerens slunkne kasse. Det her forslag er dårligt til at opnå det, og derfor afviser vi fra Frihed 2000 lovforslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nu ville det jo være fristende at gå ind i en større debat, for jeg synes faktisk, det har været en spændende debat. Selv om jeg er absolut enig med hr. Flemming Hansen i, at det her er et lovforslag, der er særdeles velegnet til at gå ned i de enkelte emner under udvalgsarbejdet, så synes jeg, der har været en debat her, som man vel også godt kunne kalde en holdningsdebat, og som man godt kan sidde og nyde lidt, når der krydses klinger.

Omvendt mener jeg også, at jeg har lyttet mig til en vis argumentresistens i betydelige dele af kredsen af ordførere. Derfor tror jeg måske ikke, at dette tidspunkt med stadig mange forslag på dagsordenen er et velegnet tidspunkt til, at jeg går ind i en stærk argumentation, også fordi jeg mener, at der også fra regeringsordførernes side har været svaret, og at man har deltaget godt i debatten.

Derfor vil jeg nøjes med at sige tak til de ordførere, der har udtalt sig overvejende positivt om lovforslaget. Jeg mener at have lyttet mig til, at der er et stykke arbejde, der skal udføres i udvalget. Jeg vil i sagens natur sammen med min kollega miljøministeren deltage i det arbejde og give alle de oplysninger, der skal gives.

Og så kun den afsluttende bemærkning: Der har været en vældig masse snak om, hvorvidt det her er miljøbegrundet eller det er for at få penge i kassen. Jeg vil bare sige, at hvis det her var en afgift, der var lavet for at få penge i kassen, så stemte jeg imod.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemming

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 74:
Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Fradrag for særligt brændstoføkonomiske personbiler, tilpasning af fradragene for trafikikkerhedsfremmende foranstaltninger, afgift af større genopbygninger af færdselsskadede køretøjer, den beregningsmæssige avanceprocent).
 Af skatteministeren (Ole Stavad).
 (Fremsat 27/10 99).

Sammen med denne sag foretoges:
8) Første behandling af lovforslag nr. L 75:
Forslag til lov om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler og lov om ændring af lov om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler. (Udvidelse af skalaen for grøn ejerafgift for dieselbiler og nedsættelse af udligningsafgiften for visse køretøjer).
 Af skatteministeren (Ole Stavad).
 (Fremsat 27/10 99).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

De to lovforslag om afgiftsændringer indeholder fire elementer, som hver især er udtryk for en tilpasning af lovgivningen til vores politiske mål.

Vi ønsker, at der blandt de biler, der kører på de danske veje, skal blive flere af de nye og mest brændstoføkonomiske. Men da teknologien stadig er dyrere end mere traditionel teknologi, finder vi det hensigtsmæssigt at sænke registreringsafgiften for disse biler, så de ikke som i dag stilles dårligere end andre biler. I forslaget ligger også, at nedslaget udfases over 10 år.

Det er en naturlig parallel at udvide afgiftsskalaen for den grønne ejerafgift på disse dieselbiler, så resultatet bliver, at de mest brændstoføkonomiske fritages for den grønne ejerafgift og får en nedsat udligningsafgift.

Ophævelsen af fradraget for bagsæderulleseleer og høj stoplygte er en naturlig følge af, at begge dele nu er lovpligtige.

Hvad angår de færdselsskadede biler, er det Socialdemokratiets opfattelse, at gældende praksis, hvor det kan betale sig at reparere biler

for et større beløb end deres værdi, når man ser bort fra registreringsafgiften, er urimelig. Vi støtter derfor den relativt moderate ændring, hvorefter der skal betales registreringsafgift, når biler repareres for et beløb, der overstiger 75 pct. af bilens værdi før skaden og udgør mindst 15.000 kr.

Angående den beregningsmæssige avanceprocent, som indgår ved kalkulationen af grundlaget for registreringsafgiften, finder vi det rimeligt, at den stiger, så den bliver i overensstemmelse med det, der faktisk er en realitet for nogle bilmodeller. Vi må også her fjerne grundlaget for spekulation.

Socialdemokratiet støtter med andre ord de to lovforslag.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg forstår på den socialdemokratiske ordfører, at disse lovforslag er en tilpasning af lovgivningen til Socialdemokratiets politiske mål, og så kunne jeg godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordfører knytte nogle kommentarer til den del, der drejer sig om færdselsskadede biler. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke beskæftigelsesmæssige konsekvenser den socialdemokratiske ordfører vil drage af en vedtagelse af den del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for spørgsmålene.

Jeg går ud fra, at Venstres ordfører har læst lovforslaget. Der står jo klart og tydeligt, at der er en beskæftigelsesmæssig konsekvens for 250 personer, men da vi forudsætter, at de vil kunne finde arbejde andetsteds, vil det ikke rent samfundsmæssigt være økonomisk forsvarligt at have dem til at reparere bilerne. Det er faktisk det hele, som forslaget går ud på. Derfor er der en samfundsmæssig økonomisk gevinst i det, og så håber vi, at de 250, der eventuelt bliver ledige på baggrund af forslaget, kan finde arbejde andetsteds.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mariann Fischer Boel som ordfører.

Mariann Fischer Boel (V):

Når man møder skatteministeren på gangene her i huset, og skatteministeren trækker et kræmmerhus med bolsjer op af lommen og byder medlemmet et bolsje, skal man være utrolig